

66 เมื่อก่อนทำมาหลายอาชีพทั้งทำไร่ ข้าวโพด ปลูกมันสำปะหลัง ปลูกถั่วลิสง แต่ก็ไม่ได้ทำให้ครอบครัวเราสุขสบายขึ้นอย่างที่เรารู้สึกไป ในฐานะหัวหน้าครอบครัวเราก็ต้องหาอาชีพอื่นเสริม จนมาได้ขั้บรถบรรทุกขนส่งอาหารกับซีพีเอฟที่โรงงานอาหาร โคกตูม ก็เริ่มมีเงินเก็บพอที่จะเริ่มทำอาชีพอื่นได้บ้าง” **ศรินทร์ล วงษ์ศรี** เล่าย้อนถึงอาชีพ

หลังจากขั้บรถส่งอาหารอยู่หลายปี ศรินทร์ล บอกว่าได้พบกับประตูอาชีพใหม่ที่เปลี่ยนชีวิตเขาไปโดยสิ้นเชิง นั่นคือ โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่เนื้อแก่เกษตรกรรายย่อย แบบประกันราคากับบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) หรือซีพีเอฟ จากการชักชวนของเพื่อนเลี้ยงไก่เนื้อกับซีพีเอฟอยู่แล้ว ตอนนั้นเลี้ยงแบบโรงเรือนเปิด และพบ

การจัดการ และเห็นไก่ที่เริ่มมีอาการซึมๆ ได้อย่างรวดเร็ว จึงสามารถแยกไก่ดังกล่าวออกมาดูแลได้ทันที โอกาสเสียหายจึงมีน้อยลง

นอกจากนี้ เขายังแนะนำวิธีการดูแลไก่ในช่วงแรกของการเลี้ยงที่ถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะชื้ออนาคตของการเลี้ยงไก่ทั้งรุ่นว่า จะเริ่มใช้ระบบทำความเย็นในโรงเรือนทันทีตั้งแต่แรกรับไก่หากอุณหภูมิไม่ได้ตามค่ามาตรฐานที่ตั้งไว้ เช่นในวันแรกอุณหภูมิภายในโรงเรือนไม่ควรสูงหรือต่ำกว่า 37 องศาเซลเซียส แต่ถ้าเริ่มสูงขึ้นเขาจะตัดสินใจเปิดระบบน้ำเพื่อทำความเย็นทันทีเมื่อได้อุณหภูมิที่ต้องการก็ปิดระบบ การจัดการเช่นนี้ทำให้ได้อุณหภูมิที่เหมาะสมกับตัวไก่ในแต่ละช่วง ไก่จึงมีความเป็นอยู่ที่ดี ไม่มีความเครียด และเติบโตได้ดี ศรินทร์ลบอกว่ามีแผนจะติดตั้งระบบการให้

เยือนสระบุรี ดูความสำเร็จเกษตรกรเลี้ยงไก่เนื้อ “ศรินทร์ล วงษ์ศรี” กล้าเปลี่ยนเพื่อการพัฒนา

• **ศรินทร์ล วงษ์ศรี**

ว่าประสบความสำเร็จดีมีรายได้ที่สม่ำเสมอใช้เวลาเลี้ยงไก่เดือนกว่าๆ ก็มีรายได้เข้ามาที่สำคัญคือไม่มีความเสี่ยงทั้งเรื่องพันธุ์สัตว์ อาหาร การจัดการ และไม่ต้องหาตลาดเอง เพราะบริษัทเข้ามารับผิดชอบด้านการตลาดแทน จึงแนะนำศรินทร์ลให้มาเลี้ยงไก่ด้วยกัน เพราะอยากให้มืออาชีพที่มั่นคง

เมื่อเขาได้ศึกษารายละเอียดโครงการเป็นอย่างดีแล้ว พบว่าเป็นอย่างที่เพื่อนบอกจริง ยิ่งเมื่อมองเทียบกับการเลี้ยงไก่แบบอิสระ ยิ่งทำให้เขาเห็นถึงความแน่นอนของตลาดและราคาผลผลิตที่บริษัทมีความมั่นคงมากกว่า เขาตัดสินใจไม่นานก็ตกลงเริ่มต้นการเป็นเกษตรกรเลี้ยงไก่ในปี 2545

เกิดเป็น “ศรินทร์ลฟาร์ม” บนพื้นที่ 2 ไร่ ที่ตำบลธารเกษม อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เริ่มจากสร้างโรงเรือนเลี้ยงไก่เนื้อจำนวน 14,000 ตัว ในระบบปิดแบบอีแวนต์ทุนต่ำ คือใช้มุ้งเขียววางเรียงซ้อนกันเป็น

ชั้นๆ เพื่อให้หน้าไหลผ่านเป็นระบบทำความเย็นแบบง่ายก่อน ซึ่งพบว่าทำให้ประสิทธิภาพการเลี้ยงดีแตกต่างจากการเลี้ยงโรงเรือนเปิดที่ไม่สามารถควบคุมอากาศได้

ศรินทร์ล เลี้ยงไก่ในอีแวนต์เช่นนี้อยู่ราวๆ 4-5 ปี จึงได้เปลี่ยนเป็นระบบปิดปรับอากาศด้วยการระเหยของน้ำ หรืออีแวนต์มาตรฐานดังเช่นปัจจุบัน ซึ่งผลการเลี้ยงที่ดีอยู่แล้วก็ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งอัตราเจริญเติบโตที่เร็วขึ้นเพราะไก่อยู่สบายก็สามารถกินอาหารได้ตามมาตรฐาน โดยไม่มีการใช้ฮอร์โมนเร่งโตใดๆ ทั้งสิ้น เขาใช้ระยะเวลาการเลี้ยงเพียง 35 วัน ได้น้ำหนักไก่จับออกที่ 1.80 กิโลกรัมต่อตัว และอัตราเสียหายในแต่ละรุ่นยังต่ำมาก เพราะไก่ไม่ร้อนไม่เครียดจึงไม่เจ็บป่วย ในปี 2556 ได้ปรับปรุงฟาร์มโดยการขยายโรงเรือนให้กว้างและยาวขึ้น สามารถเลี้ยงไก่ได้มากขึ้นเป็น 20,000 ตัว รายได้จึงเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยเขามีรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายรุ่นละประมาณ 170,000-200,000 บาท ในแต่ละปีสามารถเลี้ยงไก่ได้ราวๆ 5.5 รุ่น

“เมื่อก่อนเราเคยคิดจะทำอาชีพเลี้ยงไก่เป็นการเสริมรายได้ โดยใช้แรงงานตัวเองกับแฟนไม่ต้องจ้างลูกน้องช่วย แต่พอ

ทำจริงๆ แล้วการเลี้ยงไก่กลับกลายเป็นอาชีพหลักเพราะสร้างรายได้สม่ำเสมอให้ทุกๆ รุ่น ผมจึงตัดสินใจทุ่มเททำอาชีพนี้ให้เติบโต เตรียมพร้อมไว้ให้กลายเป็นมรดกอาชีพให้กับลูกหลานในอนาคต และให้ลูกชายรับช่วงขั้บรถส่งอาหารกับซีพีเอฟต่อเพราะเป็นอีกอาชีพที่มั่นคงเช่นกัน” ศรินทร์ล เล่าอย่างภูมิใจ

สำหรับเคล็ดลับที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพมาตลอด 14 ปี นั้น ศรินทร์ลบอกว่านอกจากจะเกิดจากเปิดรับความรู้ใหม่ๆ และได้รับการดูแลแนะนำจากเจ้าหน้าที่สัตวบาลของบริษัทเป็นอย่างดีแล้ว ตัวเองต้องดูแลเอาใจใส่ไก่เป็นอย่างดีตลอดการเลี้ยง ต้องช่างสังเกตด้วย เพราะจะทำให้มองเห็นสิ่งผิดปกติทั้งเรื่อง

ศรินทร์ลมองว่าสิ่งที่บริษัทแนะนำให้ทำเพิ่มเติมนั้น

หากพิจารณาแล้วว่าเกิดประโยชน์ก็พร้อมเสมอ

เพราะเขาคิดว่าทุกอาชีพก็ต้องลงทุนทั้งนั้น

ไม่ยากให้มองว่าเป็นการลงทุนเพิ่มเติมให้คิดว่า

“เป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนา”

ซึ่งที่ผ่านมาก็พบว่าได้ผลดีกลับมาทั้งสิ้น

นี่จึงเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของเกษตรกรที่ไม่เคยหยุดพัฒนาอย่างแท้จริง

อาหารแบบอัตโนมัติเพื่อให้การให้อาหารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ลดการสูญเสียและหกหล่นระหว่างการให้อาหาร และเขามองว่าสิ่งที่บริษัทแนะนำให้ทำเพิ่มเติมนั้น หากพิจารณาแล้วเกิดประโยชน์ก็พร้อมเสมอ เพราะเขาคิดว่าทุกอาชีพก็ต้องลงทุนทั้งนั้น ไม่ยากให้มองว่าเป็นการลงทุนเพิ่มเติมให้คิดว่า “เป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนา” ซึ่งที่ผ่านมาก็พบว่าได้ผลดีกลับมาทั้งสิ้น นี่จึงเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของเกษตรกรที่ไม่เคยหยุดพัฒนาอย่างแท้จริง